

AGRÁRMINISZTERIUM

DR. NAGY ISTVÁN
miniszter

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV / 100-8 / 2023		
Érkezett: 2023 AUG 24.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 2	Melléklet: 0	Kezelőiroda: <i>du</i>

Iktatószám: [REDACTED]

Hivatkozási szám: IV/100-5/2023.

Dr. Bitskey Botond úr
főtitkár részére

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

Tárgy: amicus curiae beadvány a IV/100/2023. számú alkotmánybírósági eljárásban (mezőgazdasági termelőszervezet nyilvántartásba vételének elutasítása)

Tisztelt Főtitkár Úr!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 57. § (1b) bekezdése alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 54. § 6. pontjára figyelemmel, az Alkotmánybíróság előtt IV/100/2023. számon folyamatban lévő alkotmányjogi panasz iránti eljárásban az alábbiak szerint tájékoztatom szakmai álláspontomról.

I. A tárgybeli alkotmányjogi panasz előterjesztésének előzményei

Indítványozó a IV/100/2023. számú alkotmányjogi panaszában az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján elsődlegesen a felülvizsgálati bíróságként eljáró Kúria egyedi ügyben hozott ítéletének megsemmisítését, másodlagosan a földművesekről, a mezőgazdasági termelőszervezetekről, valamint a mezőgazdasági üzempontokról vezetett nyilvántartás részletes szabályairól szóló 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet] 6. § (3b) bekezdésének második fordulata (helyesen: második mondata) Alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését indítványozta az Alkotmánybíróság előtti eljárásban.

Az irányadó tényállás szerint az indítványozó jogelődje egy mezőgazdasági termelőszervezet, amelyből kiválással jött létre a felperesi szervezet. A felperes mezőgazdasági termelőszervezetként történő nyilvántartásba vétele iránti kérelmét a hatóság elutasította. A

határozat felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetet a Veszprémi Törvényszék jogerős ítéletével elutasította; a felülvizsgálati bírósággént eljáró Kúria a felülvizsgálati kérelmet, mint megalapozatlant elutasította.

Az indítványozó álláspontja szerint a 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3b) bekezdése ellentétes Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény)

- 15. cikk (4) bekezdésére figyelemmel a T) cikk (3) bekezdésével,
- B) cikk (1) bekezdése és az R) cikk (3) bekezdése alapján értelmezendő M) cikk (1) és (2) bekezdésével és 28. cikkével, valamint
- XII. cikk (1) bekezdésével és XIII. cikk (1) bekezdésével.

II. Szakmai álláspont

II.1. Az indítvány befogadhatóságának vizsgálata

Az indítványozó a Kúria támadott határozatának alaptörvény-ellenessége körében hivatkozott az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésébe ütközésére tekintettel a T) cikk (3) bekezdés sérelmére, a B) cikk (1) bekezdése és az R) cikk (3) bekezdése alapján értelmezendő M) cikk (1) és (2) bekezdésének és a 28. cikk sérelmére, továbbá a XII. cikk (1) bekezdés és a XIII. cikk (1) bekezdés sérelmére. Mindezek vonatkozásában – a bírói függetlenséget és a hatalom megosztásának elvét tiszteletben tartva – nem kívánok állást foglalni.

A támadott jogszabályi rendelkezés vonatkozásában az indítványozó előadta, hogy álláspontja szerint ellentétes az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésébe ütközésre tekintettel a T) cikk (3) bekezdésében foglaltakkal, továbbá az M) cikk (1) és (2) bekezdésében, a XII. cikk (1) bekezdésében, valamint a XIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.

Az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése, a T) cikk (3) bekezdése, valamint az M) cikk (1) és (2) bekezdése kapcsán kiemelendő, hogy ezen alaptörvényi rendelkezések nem tartalmaznak alapjogot. Az Abtv. vonatkozó rendelkezése, valamint az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján alkotmányjogi panasz előterjesztésére Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozással van lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezen álláspontját megerősítette a 3273/2023. (VI. 9.) AB végzésben is: „[A]z Alkotmánybíróság visszautal fent ismertetett gyakorlatára, miszerint eljárásának alapja Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapított alkotmányjogi panasz lehet. Az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése, P) cikk (1) bekezdése, R) cikk (3) bekezdése és T) cikk (3) bekezdése, valamint I. cikk (4) bekezdése nem Alaptörvényben biztosított jogról rendelkezik, így ezekre alapított alkotmányjogi panasz előterjesztésének nincs helye.”

A fentiek alapján, ezen indítványi elemek tekintetében álláspontom szerint az indítvány visszautasításának van helye. Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság mégis az érdemi vizsgálat mellett döntene, úgy az alábbiakban adom elő a támadott jogszabályhely Alaptörvénnyel való összhangja melletti érveimet.

II. 2. A nyilvántartásba vétel iránti kérelem beadásakor hatályos szabályozás

A *mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról* szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi tv.) 5. § 19. pontja alapján a mezőgazdasági termelőszervezet olyan, a mezőgazdasági igazgatási szerv által a **törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott feltételek alapján nyilvántartásba vett**, tagállami székhelyű jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet,
a) amelynek

- aa) alaptevékenysége olyan mező-, erdőgazdasági tevékenység, illetve kiegészítő tevékenység, amelyet a jogügyletet megelőzően **legalább 3 éve folyamatosan folytat**,
- ab) éves értékesítése nettó árbevételének több mint a fele a mező-, erdőgazdasági tevékenységből, illetve a kiegészítő tevékenységből származik, és
- ac) legalább egy vezető tisztségviselője, vagy a cégvezetője a mező-, erdőgazdasági tevékenységet, illetve a kiegészítő tevékenységet a szervezetben fennálló tagsági viszonyához kapcsolódóan gyakorolja, és e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott mezőgazdasági vagy erdészeti szakirányú szakképzettséggel vagy szakképesítéssel, vagy a mezőgazdasági igazgatási szerv által igazolt legalább 3 éves üzemi gyakorlattal rendelkezik, vagy
- b) amely újonnan alapított mezőgazdasági termelőszervezetnek minősül,
- c) amely nemzeti park igazgatóságnak minősül,
- d) amely erdőgazdálkodásra jogosult erdészeti szakirányító vállalkozásnak minősül.

A Földforgalmi tv. 72. § f) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a 38/2014. (II. 24.) Korm. rendeletben állapította meg a mezőgazdasági termelőszervezetek nyilvántartásba vételére vonatkozó részletszabályokat.

A 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3) bekezdése a mezőgazdasági termelőszervezetként történő nyilvántartásba vétel feltételeit foglalja össze az alábbiak szerint:

„A szervezet mezőgazdasági termelőszervezetként való nyilvántartásba vétele iránti kérelmében

- a) igazolja, hogy a kérelem benyújtását megelőző öt évből legalább három évben értékesítésből nettó árbevétele származott, továbbá, hogy az éves értékesítése - az eladott mező- és erdőgazdasági áruk beszerzési értékével és a közvetített mező- és erdőgazdasági szolgáltatások értékével csökkentett - nettó árbevételének több mint a fele a mezőgazdasági tevékenysége folytatásából származott,*
- b) a szervezet legalább egy vezető tisztségviselőjére vagy a cégvezetőjére vonatkozóan igazolja, hogy a szervezetben a fennálló tagsági viszonyához kapcsolódóan folytatja a szervezet főtevékenysége szerinti mezőgazdasági tevékenységet, és*
- c) a b) pontban meghatározott személyre vonatkozóan megteszi az 5. § (1) bekezdés a) pontjában, illetve az 5/A. §-ban foglaltakról szóló igazolását,*
- d) - a c) pontban meghatározottak hiányában - igazolja, hogy a szervezet legalább egy vezető tisztségviselője vagy a cégvezetője - a 2. §-ban foglaltak figyelembevételével - 3 éves üzemi gyakorlattal rendelkezik.”*

A 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3b) bekezdése a jogutódlással létrejött szervezetek nyilvántartásba vétele körében a (3) bekezdés a) pontjához kapcsolódóan tartalmaz különös rendelkezéseket.

A 38/2014. (II. 24.) Korm. rendeletnek az alkotmányjogi panasz által felhívott, 2023. május 14. napjáig hatályos 6. § (3b) bekezdése szerint: *„A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 3:39. §-a szerinti átalakulással létrejött szervezet esetében a (3) bekezdés a) pontjában foglaltak meglétét a jogelőd és jogutód szervezet vonatkozásában is vizsgálni kell. Egyéb jogutódlás folytán létrejött jogi személy esetében a (3) bekezdés a) pontjában foglalt feltétel a jogelőd szervezet vonatkozásában nem vizsgálható.”*

A 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3b) bekezdés első mondata az átalakulással létrejött szervezetre (azaz a jogutódlás azon esetére, amikor a jogi személy típusa változik meg oly módon, hogy az átalakuló jogi személy megszűnik és általános jogutóddjaként létrejön egy új típusú jogi személy) vonatkozóan írja elő, hogy az így létrejövő szervezet mezőgazdasági termelőszervezetként való nyilvántartásba vétele során a jogelőd és jogutód szervezet vonatkozásában is vizsgálni kell a (3) bekezdés a) pontja szerinti feltétel meglétét.

A 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3b) bekezdés második mondatában szereplő „egyéb jogutódlás” fordulat a *Polgári Törvénykönyvről* szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerinti egyesülés (összeolvadás vagy beolvadás) és szétválás (kiválás vagy különválás) módjait jelenti.

A 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3b) bekezdésének az alkotmányjogi panasszal érintett szövegezés 2018. június 19. napjával lépett hatályba, amellyel a jogalkotó jogszabálysöveggé emelte azt a jogalkotói akaratot, miszerint szétválással vagy egyesüléssel létrejött jogi személy esetében a (3) bekezdés a) pontjában foglalt feltétel a jogelőd szervezet vonatkozásában nem vizsgálható, így a jogutód szervezetnek kellett a 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet által előírt feltételekkel rendelkeznie ahhoz, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv mezőgazdasági termelőszervezetként nyilvántartásba vegye.

Az alkotmányjogi panasz által citált Kfv.II.38.054/2016/4. számú, 2017. október 4. napján kelt Kúriai ítélet más jogszabályi környezetben született. Az ítélet [17] bekezdése rögzíti, hogy „sem az R.-nek, sem az Fftv.-nek nem kell kifejezett rendelkezést tartalmaznia arra, hogy a mezőgazdasági termelőszövetkezet jogutódja a jogelőd jogán kérheti a mezőgazdasági termelőszövetkezetkénti nyilvántartásba vételét, mert az egyes jogágak rendelkezéseit egymással összhangban, egymásra tekintettel kell alkalmazni. (...) az Fftv. és az R. rendelkezései nem zárják ki, hogy a jogutód is kérhesse a mezőgazdasági termelőszövetkezetkénti nyilvántartásba vételét, amennyiben a jogelődje mezőgazdasági termelőszövetkezetnek minősült (...)”.

Az ítélet meghozatalát követően azonban a jogalkotó kifejezett rendelkezéssel egyértelművé tette és kodifikálta azon szándékát, hogy szétválás és egybeolvadás esetében a jogutód szervezetnek kell önállóan megfelelnie a nyilvántartásba vétel feltételeinek.

A módosításra a földművesekről, a mezőgazdasági termelőszervezetekről, valamint a mezőgazdasági üzemközpontokról vezetett nyilvántartás 4 éves fennállása tapasztalatainak értékelése és a jogalkalmazói gyakorlatból eredő visszajelzések alapján került sor, célja pedig az volt, hogy kizárja a jogutódlás visszaélésszerű gyakorlásából eredő, mezőgazdasági termelőszervezetként történő nyilvántartásba vételt érintő anomáliákat.

A Földforgalmi tv. alkotmányjogi panasz által hivatkozott 43. § (3) bekezdése **a már nyilvántartásba vett és mezőgazdasági termelőszervezetnek minősülő szervezetekre vonatkozóan** tartalmaz rendelkezést a birtokmaximumra vonatkozó szabály körében, amelynek általános szabályait a Földforgalmi tv. 16. §-a tartalmazza. A Földforgalmi tv. 16. § (2) bekezdése szerint: „A földműves, valamint mezőgazdasági termelőszervezet - a (3) bekezdésben meghatározott esetek kivételével - a föld birtokát - a már birtokában lévő föld terület nagyságának a beszámításával - legfeljebb 1200 hektár mértékig szerezheti meg (birtokmaximum).” A Földforgalmi tv. 16. § (3) bekezdése pedig az ún. kedvezményes birtokmaximumot határozza meg 1800 hektár terület nagyságban.

A Földforgalmi tv. 43. § (1) bekezdése a földhasználati jogosultság megszerzésének megengedett mértékénél visszaüt a 16. §-ra, azonban a mezőgazdasági termelőszervezetek kapcsán a 43. § (2) és (3) bekezdése két speciális rendelkezést tartalmaz.

A Földforgalmi tv. 43. § (2) bekezdése értelmében a birtokmaximum 1800 hektár terület nagyság mértékig meghaladható a mezőgazdasági termelőszervezet legalább 1 éve tagjának tulajdonában álló föld használatával. A Földforgalmi tv. 43. § (3) bekezdése pedig arról rendelkezik, hogy a különválással, kiválással létrejött mezőgazdasági termelőszervezet esetében - a létrejöttétől számított 5 évig - a megengedett birtokméretbe a jogelőd birtokában lévő összes föld terület nagyságát be kell számítani.

A Földforgalmi tv. 43. § (3) bekezdése tehát a birtokban tartható föld mennyisége kapcsán állapít meg speciális szabályt azokra a jogi személyekre vonatkozóan, amelyek különválással,

kiválással jöttek létre, majd ezt követően mezőgazdasági termelőszervezetként nyilvántartásba vételre kerültek. Ez a rendelkezés azonban semmiképpen nem értelmezhető úgy, hogy lehetővé tenné a különválással, kiválással létrejött társaságok részére azt, hogy ipso iure mezőgazdasági termelőszervezetként nyilvántartásba vételre kerüljenek. Az ilyen értelmezés ellentétes lenne a Földforgalmi tv. 5. § 19. pontjával és 72. § f) pontjával [illetve az utóbbi alapján hozott 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet szabályaival].

A jogszabályi hierarchiát a 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet előírásai nem sértik, mivel a nyilvántartásba vétel részletes szabályai a Földforgalmi tv. 72. § f) pontjában meghatározott törvényi felhatalmazás alapján kerültek meghatározásra, e szabályok pedig nem ütköznek a Földforgalmi tv. rendelkezéseibe.

Egyértelműen megállapítható, hogy a 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3b) bekezdése, illetve a Földforgalmi tv. 43. § (3) bekezdése teljesen eltérő jogi helyzetre vonatkozóan tartalmaz előírásokat: míg a 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3b) bekezdése valamely – jogutódlással létrejött – szervezet mezőgazdasági termelőszervezetéként történő nyilvántartásba vételének feltételeit szabályozza, addig a Földforgalmi tv. 43. § (3) bekezdése a már mezőgazdasági termelőszervezetként nyilvántartásba vett szervezet földhasználati jogosultsága megszerzésének mértékéről rendelkezik.

II. 3. A jelenleg hatályos szabályozás

A 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3b) bekezdésének az alkotmányjogi panasszal érintett szövege már nem hatályos, azt a mezőgazdasági tevékenységet érintő jogi és gazdasági környezet és az ebből eredő szabályozási igények változása okán 2023. május 15. napjával módosította a földügyi tárgyú rendeletek módosításáról szóló 170/2023. (V. 12.) Korm. rendelet 31. §-a. A 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 2023. május 15. napját követően indult eljárásokban alkalmazandó szabályozása szerint a szétválással vagy az egyesüléssel létrejött jogi személy esetében a 6. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltak teljesülése nem feltétele a jogutód szervezet mezőgazdasági termelőszervezetként való nyilvántartásba vételének.

II. 4. Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének vélt sérelme

Az indítványozó az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy a jogutód szervezet annak ellenére nem szerezheti meg létrejöttékor a mezőgazdasági termelőszervezeti minőséget, hogy a jogelőd szándéka arra irányult, hogy a jogutód szervezet is mezőgazdasági tevékenységet végezzen. Az indítványozó előadta továbbá, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés következtében a mezőgazdasági termelőszervezeti minőséget a jogutód csak évekkel később kaphatja meg, szemben azokkal a jogutódokkal, akik a Ptk. 3:39. § alapján átalakulással jöttek létre. Álláspontja szerint ez hátrányos megkülönböztetést eredményez, mivel a Ptk. 3:39. § alapján, átalakulással létrejött jogutód a jogelődje gazdasági eredményeit is hozzászámíthatja a jogszabályban megjelölt kritériumokhoz, míg az egyéb módon létrejött jogutódnak nincs erre lehetősége.

Mindenekelőtt, az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben előadott indokolás vonatkozásában rámutatnék arra, hogy az indítványozó álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezés hátrányos megkülönböztetést eredményez, azonban az indítványban az Alaptörvény XV. cikkének sérelme nem került megjelölésre. Az

Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az indítvány az Abtv. 52. § (1) bekezdésébe foglalt határozottság követelményének akkor felel meg, ha az indítványozó egyértelműen megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Tekintettel arra, hogy az Alaptörvény XV. cikkének sérelmét az indítványozó kérelmében nem tüntette fel, álláspontom szerint a hátrányos megkülönböztetéssel összefüggésben előadott érvek érdemi vizsgálatára nincs lehetőség, mivel az alkotmányjogi panasz nem elégítette ki az Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pontjában részletezett határozottság követelményét.

A vállalkozáshoz való jog vélt sérelme kapcsán szükségesnek tartanám áttekinteni a vonatkozó alkotmánybíróági gyakorlatot. Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében rögzített vállalkozáshoz való jog tekintetében megállapítható, hogy védelmet biztosít az állami beavatkozásokkal és korlátozásokkal szemben. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a korlátozások alkotmányosságának megítélése során különbséget kell tenni aszerint, hogy a közhatalmi intézkedés a foglalkozás szabad megválasztását, illetve vállalkozóvá válást vagy a foglalkozás, vállalkozás gyakorlását korlátozza. További különbséget jelent még a foglalkozás szabad megválasztása és a vállalkozóvá válás tekintetében az, hogy a korlátozás objektív vagy szubjektív jellegű. {3076/2017. (IV. 28.) AB határozat, Indokolás [56], 6/2023. (VI. 6.) AB határozat, Indokolás [60]} Fontos ugyanakkor, hogy az Alaptörvény nem biztosít alanyi jogot egy meghatározott tevékenység folytatásához, a vállalkozáshoz való jog azt jelenti, hogy „az állam ne akadályozza meg, ne tegye lehetetlenné a vállalkozóvá válást”. {6/2023. VI. 6.) AB határozat, Indokolás [60]} Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése által biztosított alapjog nem zárja ki az alkotmányos – vagyis a szükséges és arányos – korlátozás lehetőségét, így különböző tevékenységek gyakorlására az arra vonatkozó jogszabályok speciális feltételeket és követelményeket írhatnak elő. {25/2015. (VII. 21.) AB határozat [73]}

A fent ismertetett alkotmánybíróági gyakorlat alapján álláspontom szerint megállapítható, hogy nem sérül az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése által biztosított vállalkozáshoz való jog azáltal, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés speciális feltételeket és körülményeket ír elő a mezőgazdasági termelőszerkezeti minőség megszerzésére vonatkozóan.

II. 5. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének vélt sérelme

Az indítványozó álláspontja szerint sérül az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tulajdonhoz való joga azáltal, hogy a jogelőd által megszerzett jogok – vagyis a mezőgazdasági termelőszerkezeti minőség, valamint ebből fakadóan földterület haszonbérletére való jogosultság – nem szálltak automatikusan át a jogutód szervezetre.

Mindenekelőtt ismertetném az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatát az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, miszerint a tulajdon alkotmányjogi oltalma az értékgarancia és a közérdekű korlátozás ismérvei mentén elsősorban az állam közhatalmi beavatkozásaival szemben nyújt védelmet. A tulajdonhoz való alapjog a már megszerzett tulajdont és kivételes esetekben a tulajdoni várományokat védi. {3002/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [36]}

A tulajdonhoz való joggal összefüggésben az Alkotmánybíróság megállapította korábban egy szervezeti formaváltozást követő jogutódlással kapcsolatos ügyben, hogy az államnak nincs kötelezettsége arra, hogy magánszemélyt tulajdonszerzéshez vagy tulajdon élvezetéhez segítse. {3214/2015. (XI. 10.) AB végzés, Indokolás [18], 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 201.; 936/D/1997. AB határozat, ABH 1999, 615, 619.} A kiforrott

gyakorlat szerint az Alaptörvény a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, a konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi. {3214/2015. (XI. 10.) AB végzés, Indokolás [18], 25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [55]}.

Meglátásom szerint az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítvány elvonása nem történt, ugyanis a jogelőd által megszerzett jogokkal a jogutód szervezet nem rendelkezett, tehát annak elvonása sem volt lehetséges.

III. Összegző álláspont

A fentiek alapján megállapítható, hogy az ügyben irányadó, már hatályát veszített szabályozás megfelel az alkotmányos követelményeknek, így az nem ütközik az Alaptörvény rendelkezéseibe.

Az indítványozó ismételten előterjesztett, mezőgazdasági termelőszervezetként történő nyilvántartásba vétel iránti kérelme és a hatályos szabályozás alapján a hatóság az indítványozót mezőgazdasági termelőszervezetként nyilvántartásba veszi, amennyiben megfelel a 38/2014. (II. 24.) Korm. rendelet 6. § (3) bekezdés b)-d) pontja szerinti feltételeknek.

Budapest, 2023. augusztus 18. „

Üdvözlettel

Dr. Nagy István